U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **F. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2015, čj. MPSV-UM/6112/15/9S-KHK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 12. 2015, čj. 29 Ad 10/2015 – 38,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 4. 3. 2015, čj. 21630/2015/HKR (dále též „rozhodnutí I. stupně“), Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Hradci Králové (dále „úřad práce“) přiznal žalobci příspěvek na péči ve výši 800 Kč měsíčně od listopadu 2014.

[2] Rozhodnutím ze dne 2. 6. 2015, čj. MPSV-UM/6112/15-9S-KHK, žalovaný k odvolání žalobce změnil rozhodnutí I. stupně tak, že zvýšil příspěvek na péči na částku 4000 Kč měsíčně od dubna 2015, a ve zbytku rozhodnutí I. stupně potvrdil.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Krajský soud žalobu zamítl. Žalobce především učinil sporné datum přiznání a výplaty příspěvku na péči. Požadoval, aby mu byl příspěvek přiznán již od 24. 10. 2014, kdy se vrátil z hospitalizace do domácí péče. Podle § 13 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o sociálních službách“), vzniká nárok na výplatu příspěvku podáním žádosti o jeho přiznání; příspěvek lze přiznat a vyplácet nejdříve od počátku kalendářního měsíce, ve kterém bylo zahájeno řízení o přiznání příspěvku. Žalobce požádal o příspěvek dne 5. 11. 2014, proto mu nelze přiznat příspěvek již ode dne 24. 10. 2014. Zvýšený příspěvek nelze žalobci přiznat zpětně. Krajský soud přisvědčil žalovanému, že důvody pro zvýšení příspěvku nastaly až v odvolacím řízení, a to na základě nového sociálního šetření a nového posudku, které prokázaly zhoršení žalobcova zdravotního stavu a soběstačnosti ke dni 21. 4. 2015.

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Podotkl, že jeho zdravotní stav zkoumala pouze jedna pracovnice, která odvedla svou práci rychle a dala stěžovateli neúplné poučení. Ve zprávě je nepřesný údaj o tom, že se stěžovatel pohybuje pomocí invalidního vozíku; stěžovatel má pouze chodítko. Stěžovatel dále označil soudkyni JUDr. Kábrtovou za podjatou, neboť rozhodla v nynější věci stejně jako dříve. Stěžovatel má ochrnuté dva prsty na pravé ruce, bere léky na utišení bolesti a žádá o doplacení příspěvku ve výši 4000 Kč od 24. 10. 2014 do 31. 3. 2015.

[5] Stěžovatel nebyl při podání kasační stížnosti zastoupen advokátem. Usnesením ze dne 8. 1. 2016, čj. 8 Ads 189/2015 – 6, jej Nejvyšší správní soud vyzval, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k řízení o kasační stížnosti, nebo aby v téže lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud zároveň stěžovatele poučil o možnosti požádat o ustanovení advokáta soudem; zdůraznil, že takový návrh musí stěžovatel učinit výslovně a zároveň předložit pravdivě a úplně vyplněné „*Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech*“, které bylo přílohou zmíněného usnesení. Na závěr stěžovatele poučil, že pokud nevyhoví výzvě k předložení plné moci ve stanovené lhůtě nebo nepožádá-li o ustanovení zástupce, soud kasační stížnost odmítne. Předmětné usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 15. 1. 2016 v souladu s § 42 odst. 5 s. ř. s. a § 50 odst. 1 o. s. ř. vhozením zásilky do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky.

[6] Stěžovatel nepředložil soudu ve stanovené lhůtě plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, a neučinil tak ani následně. Do dnešního dne nepožádal ani o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[7] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, to neplatí, má-li on sám, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[8] Podle § 46 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. soud usnesením odmítne kasační stížnost, nejsou-li splněny podmínky řízení, tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[9] Ze shora uvedeného vyplývá, že stěžovatel nepředložil ve lhůtě stanovené soudem a ani následně plnou moc, kterou udělil advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, ačkoli se jednalo o podmínku řízení o kasační stížnosti a ačkoli jej soud poučil, že jinak bude jeho kasační stížnost odmítnuta. Nepožádal ani o ustanovení zástupce. Protože nebylo možné pro tento nedostatek pokračovat v řízení, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl za použití § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] Ačkoli Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, považuje za vhodné krátce se vyjádřit ke stěžovatelem uváděným skutečnostem. Tvrzení stěžovatele o nesrovnalostech při sociálních šetřeních neodpovídá obsahu správního spisu. Ve zprávách z 1. 12. 2014 a ze dne 21. 4. 2015 se uvádí, že stěžovatel se pohybuje za pomoci chodítka, nikoli za pomoci

invalidního vozíku; sociální šetření pokaždé trvalo zhruba hodinu, což postačilo ke zjištění stěžovatelova stavu. V odvolacím řízení se jej účastnily dvě sociální pracovnice.

[11] Soud rovněž nesdílí pochybnosti stěžovatele o nepodjatosti soudkyně JUDr. Kábrtové. Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. nejsou důvodem k vyloučení soudce okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování o jiných věcech. Podjatost tudíž nelze dovozovat z toho, že soudkyně v jiné věci rozhodla ve stěžovatelův neprospěch.

[12] Nejvyšší správní soud přitakává krajskému soudu, že stěžovateli nebylo možné přiznat příspěvek na péči ve výši 4000 Kč od 24. 10. 2014. Takovému postupu brání platná právní úprava, neboť příspěvek na péči lze přiznat a vyplatit nejdříve od 1. dne kalendářního měsíce, ve kterém stěžovatel podal žádost o příspěvek, byť podmínky nároku na příspěvek splnil již dříve (srov. § 13 odst. 2 zákona o sociálních službách). Protože stěžovatel požádal o příspěvek na péči dne 5. 11. 2014, bylo možné mu příspěvek přiznat nejdříve od 1. 11. 2014, což úřad práce učinil.

[13] Nejvyšší správní soud souhlasí i se závěry krajského soudu ohledně data rozhodného pro zvýšení příspěvku na péči. Žalovaný správní orgán v žalobou napadeném rozhodnutí vysvětlil a doložil, že důvody pro zvýšení příspěvku na péči nastaly až v průběhu odvolacího řízení. Posudková komise v odvolacím řízení potvrdila závěr posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Hradec Králové, že stěžovatel se nacházel v době vydání úřadu práce v I. stupni závislosti, neboť nezvládal čtyři základní potřeby (mobilitu, tělesnou hygienu, osobní aktivity a péči o domácnost). Na podkladě sociálního šetření dne 21. 4. 2015 však posudková komise konstatovala, že u stěžovatele oproti dřívějšímu stavu došlo k posudkově významné změně zdravotního stavu, která vedla ke zvýšení stěžovatelova stupně závislosti z I. na II. stupeň. Z důvodu zhoršení pohyblivosti totiž stěžovatel přestal zvládat další základní potřebu, a to oblékání a obouvání, kterou při předchozím sociálním šetření ještě zvládal. Protože k této změně došlo až po vydání rozhodnutí I. stupně, bylo možné stěžovateli přiznat zvýšený příspěvek na péči až od počátku měsíce, během kterého změna nastala, tj. od 1. dubna 2015 (srov. § 14 odst. 3 zákona o sociálních službách).

[14] O nákladech řízení rozhodl soud podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 9. května 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu